

DECIZIA nr. 79 din 2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. .../2011, asupra contestației formulate de **SC X SRL** – CUI RO..., cu sediul în X, județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X/2011 și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. X/2011 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin care s-a stabilit obligații fiscale de plată pentru suma totală de x lei, reprezentând:

- x lei impozit profit
- x lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- x lei taxa pe valoare adăugată
- x lei majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 209 (1) și art. 207 (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală - republicat în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală înregistrată sub nr. x/2011, precizează, că obiectul contestației îl constituie suma totală de plată stabilită suplimentar, dar solicită anularea în parte a deciziei de impunere contestate, invocând următoarele motive:

1. În legătură cu suma de **x lei cheltuială neacceptată la deducere** pe anul 2008 de organele de inspecție fiscală conform anexei nr. 2 poz. 2 la raport, societatea contestatară susține că această cheltuială este deductibilă și

reprezintă c/val. facturii nr.x/2008 emisă de firma germană Y, cod fiscal DE ... și nu există nici o încălcare a prevederilor art. 155 alin.(5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, având în vedere, că factura în cauză conține toate informațiile obligatorii prevăzute de lege.

2. Cu privire la suma totală de **x lei cheltuială neacceptată la deducere** pe anul 2008 de organele de inspecție fiscală conform anexei nr. 2 poz. 5-9 ca cheltuieli în favoarea asociatului și a angajaților, societatea precizează că suma de x lei reprezintă servicii telecomunicații de la Orange SA iar suma de x lei reprezintă abonament digi tv, iar facturile sunt emise pe numele societății, considerând că inspectorii fiscali nu pot decide în locul societății cu privire la eficiența și necesitatea serviciilor achiziționate, astfel nu recunoaște nici încălcarea art. 21 alin.(1) din Legea nr. 571/2003.

3. În legătură cu suma de **x lei** reprezentând **majorările de întârziere** aferente impozitului pe profit societatea arată că perioada pentru care s-au calculat accesorii conform deciziei de impunere este de la 01.01.2008 - 31.03.2011, în condițiile în care rezultatul net contabil al exercițiului pe anul 2008 este pierdere în sumă de x lei. Pierderea care a fost diminuată în urma controlului cu suma de x lei și societatea a declarat suma de x lei ca cheltuieli nedeductibile, în concluzie anul fiscal 2008 s-a încheiat cu pierdere fiscală, astfel se consideră că majorările de întârziere sunt neîntemeiate, aceste au fost calculate pentru pierdere fiscală.

4. Referitor la **TVA în sumă de x lei și x lei cheltuieli cu amortizarea**, neacceptate la deducere pentru achiziționarea unui asfaltator marca x cu factura seria x nr. x din 30.09.2009, pe motiv ca furnizorul SC Z SRL a fost declarat inactiv din luna iulie 2009, societatea contestatară nu recunoaște acest fapt.

Contestatară menționează că din documentele contabile reiese că acest utilaj s-a înregistrat în contabilitatea societății în luna septembrie 2009, dar contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat la data de 02.05.2009, data la care furnizorul era pe lista contribuabililor inactivi, avea certificatul de înregistrare în scopuri de TVA valabil.

Mai susține, că tranzacția a fost făcută numai în baza documentelor legale, iar plățile în valoare de .x. lei au fost făcute cu ordine de plată prin decontare bancară, documente ce au fost înregistrate în evidența contabilă și consideră, că în situația în care firma SC Z SRL era inactivă ea nu mai putea să facă operațiuni prin bancă, contul trebuia închis.

Societatea consideră, că organele de inspecție fiscală au procedat în mod greșit la neacceptarea la deducerea a taxei în suma de x lei, iar în ce privește majorările de întârziere calculate de organele de inspecție fiscală precizează că acestea nu sunt datorate atâta timp cât nu datorează debitele principale care generează aceste accesorii.

Totodată menționează că amortizarea utilajului fiind înregistrat în contabilitate este deductibilă, ca urmare nici pentru această sumă nu se calculează majorări de întârziere.

Societatea mai precizează că constatările organelor de control nu au fost aduse la cunoștința societății fiind în imposibilitate de a formula un punct de vedere, încălcându-se dreptul la apărare, drept ce rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 9 alin. 1 și art. 107 din Codul de Procedură Fiscală.

SC X SRL, prin contestație, consideră că în exercitarea atribuțiilor sale organul de inspecție fiscală trebuie să examineze în mod obiectiv starea de fapt să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, iar contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. x din 2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x din 2011, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, au constatat următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit

Perioada supusă verificării: 01.01.2008-31.12.2009

Pe anul 2008 SC X SRL a declarat o pierdere fiscală de x lei.

Organele de inspecție fiscală au mai diminuat pierderea fiscală de recuperat declarată pe anul 2008 cu suma totală de x lei, prin neacceptarea la deducere a unor cheltuieli prevăzute în anexa nr. 2, poz. 1–9, la raportul de inspecție fiscală, ca suma de x lei reprezentând c/val. facturii proforme nr.x din 2008 emisă de firma Y din Germania pentru reparații excavator, suma de x lei reprezentând abonament extracomplet MaxPack (HBO - Cinemax), suma de x lei reprezentând enjoy mesaje divertisment Orange România și diferite cheltuieli în favoarea asociatului și angajaților, precum și înregistrări duble.

Pe anul 2009 față de cele declarate de SC X SRL, organele de inspecție fiscală au mai constatat, că acesta a diminuat profitul impozabil cu suma de x lei (anexa 2 poz. 10 – 17), constând din:

- cheltuieli cu amortizarea nedeductibile în suma totală de x lei, din care suma de x lei aferent utilajului achiziționat de la SC Z SRL, contribuabil inactiv;

- ștornarea veniturilor în sumă de x lei, prin emiterea unei facturi în roșu către SC V SRL.

În concluzie, organul de inspecție fiscală stabilește cumulat pe perioada 01.01.2008-31.12.2009 impozit pe profit suplimentar în sumă totală de x lei, invocând ca motiv de fapt majorarea nejustificată a cheltuielilor cu suma de x lei și diminuarea veniturilor cu suma de x lei.

Pentru neplata în termen al impozitului pe profit organele de inspecție fiscale au calculat până la 31.03.2011 majorări de întârziere în sumă de x lei și 15% penalități de întârziere în sumă de x lei conform art. 120 și art.

120¹ din OG 92/2003 privind Codul de Procedură fiscală, republicat, modificat prin OUG 39/2010.

Cu privire la taxă pe valoare adăugată

Perioada supusă verificării: 01.01.2008-30.06.2010

Organele de inspecție fiscală au stabilit, că SC X SRL în perioada verificată a majorat TVA dedusă cu suma de x lei și a diminuat taxa colectată cu suma de x lei, fapt care a avut ca consecință fiscală diminuarea TVA de plată cu suma totală de x lei.

Din TVA stabilit suplimentar, suma de x lei reprezintă taxa pe valoare adăugată aferentă achiziționării unui asfaltator marca x cu factura seria x nr. x/30.09.2009 emisă de SC Z SRL (aspect contestat). Organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA aferent acestei tranzacții pe motivul, că SC Z SRL a fost declarat inactiv în baza Ordinului Președintelui ANAF nr.1167/29.05.2009, fiind anulat certificatul de înregistrare în scopuri de TVA începând cu data de 01.07.2009, astfel conform art. 11 alin. (1[^] 2) din Codul fiscal (aplicabil la data facturării) aceasta tranzacție nu poate fi luată în considerare.

Pentru neplata în termen a TVA s-a mai calculat până la 31.03.2011 majorări de întârziere în sumă de x lei și 15% penalități de întârziere în sumă de x lei conform art. 120 și art. 120¹ din OG 92/2003 privind Codul de Procedură fiscală, republicat, modificat prin OUG 39/2010.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și organele de inspecție fiscală, se reține:

1. În legătură cu capătul de cerere privind impozitul pe profit, respectiv măsura de diminuare a pierderii fiscale aferente anului 2008, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, poate să se pronunțe pe fond în condițiile în care pentru măsura de diminuare a pierderii organele de inspecție fiscală nu au emis act administrativ fiscal, impunerea fiind stabilită cumulată pe anii 2008-2009.

În fapt, prin Raportul de inspecție fiscală nr. x din 2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x din 2011, organul de inspecție fiscală pe anul 2008 stabilește diminuarea pierderii fiscale cu suma de x lei în urma neacceptării la deducere a unor cheltuieli, iar pentru anul 2009 stabilește un profit impozabil suplimentar de x lei, în urma neacceptării cheltuielilor cu amotizarea în suma totală de x lei și diminuarea veniturilor cu suma de x lei.

În urma celor constatate organul de inspecție fiscală emite numai o decizie de impunere, prin care se stabilește cumulat pe perioada 01.01.2008 - 31.12.2009 profitul impozabil suplimentar și impozitul pe profit aferent în sumă totală de x lei, invocând ca motiv de fapt majorarea nejustificată a cheltuielilor cu suma de x lei și diminuarea veniturilor cu suma de x lei.

SC X SRL contestă măsura de diminuare a pierderii fiscale pe anul 2008, precizând că din decizia de impunere nu se poate înțelege ce cheltuieli au fost considerate nedeductibile și pe ce temei de drept. Mai precizează, că nu este de acord nici cu calculul accesoriilor de la 01.01.2008 în condițiile în care pe anul 2008 a declarat pierdere fiscală și nici în urma inspecției nu s-a rezultat profit impozabil pe anul 2008.

În drept, potrivit prevederilor art. 19 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabile în perioada verificată,

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

iar cu privire la pierderea fiscală art. 26 alin.(1) prevede:

„(1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.”

Din prevederile legale sus menționate se reține, că atât profitul impozabil, cât și pierderea fiscală sunt anuale, astfel rezultă, că organele de inspecție fiscală avea obligația ca în urma inspecției fiscale să emite actele administrative fiscale separate. Pentru măsura de diminuare a pierderii fiscale pe anul 2008 trebuia emisă „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, prevăzut de Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18, iar pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar „Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală”, prevăzut de Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului „Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală”. Conform instrucțiunilor de completare în aceste acte la motivele de fapt se vor înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale, iar la temeiul de drept se va înscrie detaliat și clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a

celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constatat.

Având în vedere faptul că înregistrarea diminuării pierderii are caracterul unei măsuri, întrucât societatea nu datorează această sumă bugetului general consolidat și nici nu influențează baza impozabilă pe anul 2008 atât timp cât societatea nu înregistrează profit în anul 2008, iar pentru măsura cuprinsă în raportul de inspecție fiscală organele de inspecție fiscală aveau obligația să emită dispoziție de măsuri, act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat, ca urmare contestația pentru acest capăt de cerere se va **respinge ca prematur formulată**.

În ce privește impozitul pe profit stabilit suplimentar prin decizia de impunere nr. x din 2011 acesta a fost stabilit după profitul impozabil cumulat pe perioada 01.01.2008 - 31.12.2009 și nu după profitul impozabil anual, respectiv pe termenele de plată, dar nici decizia de impunere nu a fost motivată conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 972 din 13 iunie 2006.

Prin urmare, în temeiul art. 216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

se va desființa decizia de impunere nr. x din 2011 pentru impozitul pe profit în sumă de x lei, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași operațiuni care au făcut obiectul deciziei de impunere contestate, în sensul celor reținute în prezenta decizie, cu prezentarea situației de fapt pentru fiecare deficiență în parte, astfel încât societatea controlată în care este nemulțumită de actul de control încheiat să fie în măsură să-și formuleze propriile apărări.

La reanalizarea situației să aibă în vedere și să analizeze și argumentele aduse de contestatara în susținerea cauzei prezentate în contestația.

Referitor la majorările de întârziere calculate aferente impozitului pe profit suplimentar în sumă totală de x lei, având în vedere prevederile art. 47 (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căreia *„Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale anulate, chiar dacă acestea au devenit definitive în sistemul căilor administrative de atac”*, precum și principiul de drept *„accessorium sequitur principalem”*, se vor **desființa decizia de impunere**

nr. x din 2011 și pentru majorările și penalitățile de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar în sumă totală de x lei.

2. În legătură cu capătul de cerere privind taxă pe valoare adăugată în sumă de x lei, Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată evidențiată într-o factură emisă de un furnizor declarat contribuabil inactiv și cu înregistrarea în scopuri TVA anulată la data emiterii acestei facturi fiscale.

În fapt, societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de x lei aferentă facturii nr. x/2009 emise de SC Z SRL, perioadă în care această societate era declarat contribuabil inactiv conform O.P.A.N.A.F. nr. x/2009 pentru aprobarea listei contribuabililor declarați inactivi, iar de la data de 01 iulie 2009 fiind anulată și înregistrarea în scopuri TVA.

Organele de inspecție fiscală au anulat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată evidențiată în factura emisă de SC Z SRL, având în vedere că această societate a fost declarată contribuabil inactiv, înregistrarea în scopuri TVA fiind anulată.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. 1¹ și alin. 1² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată:

„Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal:

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1¹) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1²) De asemenea, **nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.** Procedura de declarare a contribuabililor inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabililor declarați inactivi se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice - portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și va fi adusă la cunoștința publică în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală ”.

Potrivit art. 1 al Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1167/2009 pentru aprobarea listei contribuabililor declarați inactivi: **„Se aprobă Lista contribuabililor inactivi, prevăzută în**

Anexa care face parte integrantă din prezentul ordin", listă pe care se regăsește și contribuabilul SC Z SRL (poziția nr. x) la care se face referire prin prezenta decizie și fiind declarat inactiv de la data de 11.06.2009.

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, se reține că tranzacțiile efectuate de societatea contestatara cu SC Z SRL, contribuabil inactiv cu înregistrare fiscală anulată, nu se ia în considerare de autoritățile fiscale, implicit nici taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii în cauză emisă de această societate.

Potrivit celor reținute mai sus, rezultă că pentru suma de x lei, reprezentând TVA dedusă pe baza facturii emise de către un furnizor declarat contribuabil inactiv, societatea nu are drept de deducere conform prevederilor art. 11, alin.(1²) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fapt pentru care se va **respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma de x lei.**

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, se poate investi pe fondul cauzei în condițiile în care, prin contestație, SC X SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei sau argumentele aduse nu sunt dovedite cu documente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală, prin decizia de impunere nr. x din 2011, au stabilit taxă pe valoarea adăugată suplimentar de plată în suma totală de x lei pe baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.X/2011.

Prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată sub nr. x/2011, societatea contestatara precizează că obiectul contestației fiind și taxa pe valoarea adăugată în suma totală de x lei, dar în cuprinsul contestației face referire numai la suma de x lei, prevăzută la cap.III/2 din prezenta decizie, însă la diferența de x lei nu aduce nici un argument și nici nu se face referire la sumele din care se compune aceasta.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. b, c și lit. d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

„Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]", coroborat cu pct. 12.1 lit.b din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 (în vigoare la data depunerii contestației) privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

„12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;[...]”, iar în conformitate cu prevederile pct. 2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005: **„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”**

Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 a fost abrogat prin Ordinul nr. 2137/25.05.2011 (în vigoare la data emiterii deciziei de soluționare), însă care are prevederi similare la pct. 11.1 lit.b și pct. 2.5.

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea contestatară prin contestația nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației privind diferența de x lei, care să fie justificat cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la obligațiile fiscale suplimentare stabilite, **se va respinge** contestația pentru acest capăt de cerere ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru suma **de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.**

4. Referitor la majorările și penalitățile de întârziere în sumă totală de x lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar ținând cont de soluția dată pentru obligațiile principale la cap.III. pct. 2 și 3 din prezenta decizie, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principalem”*, conform căruia accesoriul urmează principalul, **se va respinge** contestația și pentru **suma de x lei majorări și penalități de întârziere** aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma totală de x lei.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 11 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea ca prematur formulată a contestației pentru **măsura de diminuare** a pierderii fiscale aferente anului 2008.

2. Desființarea deciziei de impunere nr. x din 2011 **pentru impozitul pe profit în sumă de x lei și pentru majorările și penalitățile de întârziere aferente în sumă de x lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași operațiuni care au făcut obiectul deciziei de impunere contestate, în sensul celor reținute în prezenta decizie.

3. Respingerea ca neîntemeiată a contestației pentru suma de x lei, reprezentând **taxă pe valoare adăugată**.

4. Respingerea contestației, ca nemotivată, pentru suma de x lei reprezentând **taxa pe valoarea adăugată** stabilită suplimentar.

5. Respingerea contestației conform principiului de drept „*accessorium sequitur principalem*”, pentru **suma de x lei majorări și penalități de întârziere** aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,